

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	102-03-7
Дата	03, 02 2021 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

12¹¹
мрс

№.....02.01- 17.....

3.. февруари.. 2021 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 4, ал. 1 от Закона за награждаване на лица за особени заслуги към българската държава и нацията изпращам Ви предложения с Решение №.....90..... на Министерския съвет от 2021 г. проект на Решение на Народното събрание за отпускане на държавни парични награди за особени заслуги към българската държава и нацията.

Приложение: съгласно текста

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 90

от 3 февруари 2021 година

**ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЕ ДО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЗА ОТПУСКАНЕ НА ДЪРЖАВНИ ПАРИЧНИ НАГРАДИ ЗА ОСОБЕНИ
ЗАСЛУГИ КЪМ БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА И НАЦИЯТА**

На основание чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за награждаване на лица за особени заслуги към българската държава и нацията

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

Предлага на Народното събрание да отпусне държавни парични награди за срок 3 години за особени заслуги към българската държава и нацията на:

1. Александър Александров Кипров, в размер 500 лв.
2. Александър Димитров Петров, в размер 500 лв.
3. Ани Върбанова Върбанова, в размер 500 лв.
4. Асен Константинов Драгнев, в размер 500 лв.
5. Атанас Недялков Косев, в размер 500 лв.
6. Богдана Иванова Карадочева-Димитрова, в размер 500 лв.
7. Ваня Костова Костова, в размер 500 лв.

8. Васил Михайлов Найденов, в размер 500 лв.
9. Веселин Маринов Тодоров, в размер 350 лв.
10. Владимир Тодоров Захариев, в размер 350 лв.
11. Владимир Тотев Тотев, в размер 500 лв.
12. Геновева Кирилова Найденова, в размер 500 лв.
13. Генчо Димитров Вътовски, в размер 350 лв.
14. Герган Тодоров Герганов, в размер 350 лв.
15. Георги Костов Георгиев, в размер 500 лв.
16. Георги Георгиев Станчев, в размер 350 лв.
17. Георги Михайлов Марков, в размер 500 лв.
18. Георги Цанков Денков, в размер 350 лв.
19. Дариана Богомилова Генова, в размер 500 лв.
20. Диана Анастасова Дафова, в размер 350 лв.
21. Екатерина Асенова Михайлова, в размер 500 лв.
22. Етиен Херцел Леви, в размер 350 лв.
23. Живко Славов Колев, в размер 500 лв.
24. Здравко Цоков Желязков, в размер 500 лв.
25. Иван Александров Пендачански, в размер 350 лв.
26. Иван Стефанов Тенев, в размер 500 лв.
27. Илия Ангелов Минков, в размер 500 лв.
28. Илия Иванов Караянев, в размер 500 лв.
29. Йордан Петров Караджов, в размер 350 лв.
30. Йорданка Иванова Христова, в размер 500 лв.
31. Камелия Кирилова Тодорова, в размер 500 лв.
32. Кирил Кирилов Маричков, в размер 500 лв.
33. Константин Христов Марков, в размер 500 лв.
34. Кристина Димитрова Димитрова, в размер 350 лв.
35. Кристиян Атанасов Бояджиев, в размер 500 лв.
36. Крум Любомиров Кальчев, в размер 500 лв.
37. Любомир Александров Георгиев, в размер 500 лв.
38. Маргарита Николова Хранова-Бойчева, в размер 500 лв.
39. Маргарита Стоянова Радинска, в размер 350 лв.
40. Маргрета Иванова Николова, в размер 500 лв.
41. Марийка Николова Иванова, в размер 500 лв.
42. Мими Иванова Рибинска, в размер 350 лв.
43. Митко Генчев Щерев, в размер 500 лв.

44. Михаил Любомиров Йончев, в размер 350 лв.
45. Мустафа Арифов Чаушев, в размер 350 лв.
46. Найден Станев Вълчев, в размер 500 лв.
47. Недялко Асенов Йорданов, в размер 500 лв.
48. Нели Маркова Рангелова, в размер 500 лв.
49. Орлин Александров Горанов, в размер 500 лв.
50. Панайот Димитров Панайотов, в размер 500 лв.
51. Пейо Тодоров Пеев, в размер 500 лв.
52. Петко Георгиев Петков, в размер 350 лв.
53. Петър Асенов Цанков, в размер 500 лв.
54. Петър Кирилов Анастасов, в размер 500 лв.
55. Петя Костадинова Буюклиева-Никифорова, в размер 500 лв.
56. Развигор Петров Попов, в размер 350 лв.
57. Румен Спасов Душилов, в размер 350 лв.
58. Светомир Димитров Цоцорков, в размер 350 лв.
59. Станислав Йорданов Сланев, в размер 350 лв.
60. Стефан Георгиев Диомов, в размер 500 лв.
61. Стефан Михайлов Димитров, в размер 500 лв.
62. Стефка Иванова Берова, в размер 350 лв.
63. Стефка Мелкон Оникян, в размер 350 лв.
64. Хайгашод Азад Агасян, в размер 500 лв.
65. Христо Василев Ламбрев, в размер 350 лв.,

за изключителните им постижения и за цялостния им принос в областта на културата.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":

У Апостол Михов

РЕШЕНИЕ

ЗА ОТПУСКАНЕ НА ДЪРЖАВНИ ПАРИЧНИ НАГРАДИ ЗА ОСОБЕНИ ЗАСЛУГИ КЪМ БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА И НАЦИЯТА

Народното събрание на основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 4, ал. 1 от Закона за награждаване на лица за особени заслуги към българската държава и нацията

РЕШИ:

1. Отпуска държавни парични награди за срок 3 години за особени заслуги към българската държава и нацията на:

1. Александър Александров Кипров, в размер 500 лв.
2. Александър Димитров Петров, в размер 500 лв.
3. Ани Върбанова Върбанова, в размер 500 лв.
4. Асен Константинов Драгнев, в размер 500 лв.
5. Атанас Недялков Косев, в размер 500 лв.
6. Богдана Иванова Карадочева-Димитрова, в размер 500 лв.
7. Ваня Костова Костова, в размер 500 лв.
8. Васил Михайлов Найденов, в размер 500 лв.
9. Веселин Маринов Тодоров, в размер 350 лв.
10. Владимир Тодоров Захариев, в размер 350 лв.
11. Владимир Тотев Тотев, в размер 500 лв.
12. Геновева Кирилова Найденова, в размер 500 лв.
13. Генчо Димитров Вътовски, в размер 350 лв.
14. Герган Тодоров Герганов, в размер 350 лв.
15. Георги Костов Георгиев, в размер 500 лв.
16. Георги Георгиев Станчев, в размер 350 лв.
17. Георги Михайлов Марков, в размер 500 лв.
18. Георги Цанков Денков, в размер 350 лв.

19. Дариана Богомилова Генова, в размер 500 лв.
20. Диана Анастасова Дафова, в размер 350 лв.
21. Екатерина Асенова Михайлова, в размер 500 лв.
22. Етиен Херцел Леви, в размер 350 лв.
23. Живко Славов Колев, в размер 500 лв.
24. Здравко Цоков Желязков, в размер 500 лв.
25. Иван Александров Пендачански, в размер 350 лв.
26. Иван Стефанов Тенев, в размер 500 лв.
27. Илия Ангелов Минков, в размер 500 лв.
28. Илия Иванов Караянев, в размер 500 лв.
29. Йордан Петров Караджов, в размер 350 лв.
30. Йорданка Иванова Христова, в размер 500 лв.
31. Камелия Кирилова Тодорова, в размер 500 лв.
32. Кирил Кирилов Маричков, в размер 500 лв.
33. Константин Христов Марков, в размер 500 лв.
34. Кристина Димитрова Димитрова, в размер 350 лв.
35. Кристиян Атанасов Бояджиев, в размер 500 лв.
36. Крум Любомиров Калъчев, в размер 500 лв.
37. Любомир Александров Георгиев, в размер 500 лв.
38. Маргарита Николова Хранова-Бойчева, в размер 500 лв.
39. Маргарита Стоянова Радинска, в размер 350 лв.
40. Маргрета Иванова Николова, в размер 500 лв.
41. Марийка Николова Иванова, в размер 500 лв.
42. Мими Иванова Рибинска, в размер 350 лв.
43. Митко Генчев Щерев, в размер 500 лв.
44. Михаил Любомиров Йончев, в размер 350 лв.
45. Мустафа Арифов Чаушев, в размер 350 лв.
46. Найден Станев Вълчев, в размер 500 лв.
47. Недялко Асенов Йорданов, в размер 500 лв.
48. Нели Маркова Рангелова, в размер 500 лв.
49. Орлин Александров Горанов, в размер 500 лв.
50. Панайот Димитров Панайотов, в размер 500 лв.
51. Пейо Тодоров Пеев, в размер 500 лв.
52. Петко Георгиев Петков, в размер 350 лв.
53. Петър Асенов Цанков, в размер 500 лв.

54. Петър Кирилов Анастасов, в размер 500 лв.
55. Петя Костадинова Буюклиева-Никифорова, в размер 500 лв.
56. Развигор Петров Попов, в размер 350 лв.
57. Румен Спасов Душилов, в размер 350 лв.
58. Светомир Димитров Цоцорков, в размер 350 лв.
59. Станислав Йорданов Сланев, в размер 350 лв.
60. Стефан Георгиев Диомов, в размер 500 лв.
61. Стефан Михайлов Димитров, в размер 500 лв.
62. Стефка Иванова Бéroва, в размер 350 лв.
63. Стефка Мелкон Оникян, в размер 350 лв.
64. Хайгашод Азад Агасян, в размер 500 лв.
65. Христо Василев Ламбрев, в размер 350 лв.,

за изключителните им постижения и за цялостния им принос в областта на културата.

2. Възлага изпълнението на решението на министъра на културата.

Решението е прието от 44-ото Народно събрание на 2021 г.
и е подпечатано с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Решение на Народното събрание на Република България за отпускане на държавни парични награди за особени заслуги към българската държава и нацията

На основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 4 ал. 1 от Закона за награждаване на лица за особени заслуги към българската държава и нацията Народното събрание на Република България прие Решение за отпускане на държавни парични награди за особени заслуги към българската държава и нацията.

Наградите за особени заслуги към българската държава и нацията са за изключителни постижения и цялостен принос в областта на културата на:

1. АЛЕКСАНДЪР АЛЕКСАНДРОВ КИПРОВ – композитор, носител на Голямата награда за българска песен през 1997 г. и на Първа награда за българска песен през 1998 г.

Александър Кипров е един от най-известните български композитори, чиито песни са познати на поколения българи. Композира за Лили Иванова, Георги Христов, Васил Петров, Георги Минчев, Чочо Владовски, дует „Ритон“, Богдана Карадочева, Тони Димитрова, Деси Добрева и други изпълнители, включително от по-младото поколение. Известно време е свирил в трио „Бутик“ заедно с Асен Гаргов и Кирил Йорданов-Киката. Негови композиции са печелили призови места на редица фестивали, включително „Златният Орфей“.

2. АЛЕКСАНДЪР ДИМИТРОВ ПЕТРОВ – поет, носител на Голямата награда за българска песен през 1992 и 1993 г., Първа награда за българска песен през 1990 г. и Втора награда за българска песен през 1990 г.

Александър Петров е автор на стиховете на десетки от най-хубавите български песни. Сред тях са „Нашият град“, „Богатство“, „Любовта, без която не можем“, „Оловният войник“, „Жулиета“ и „Бъди какъвто си“ на „Тангра“, „Безсъние“ на Чочо Владовски, „Приятели“ и „Главната улица“ – „Фактор“, „В друго време, в друг свят“ и „Съжالياвам“ – „Сигнал“, „Оставаме“ от филма „Оркестър без име“, „Близо до мен“ – Вили Кавалджиев, „Тук и сега“ – „Д2“,

„Сто надежди“ – „Б.Т.Р.“, „Утре започва от днес“ – „Диана експрес“, „По пътя“ – „Щурците“, както и на „Вдигни очи“, „Последен валс“, „Развод ми дай“ и много други. Песни по негови текстове са спечелили наградата „Златният Орфей“, както и много други награди.

3. АНИ ВЪРБАНОВА ВЪРБАНОВА – певица, носител на Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители през 1977 г.

Завършва музикалното училище в родния си град със специалност „контрабас“, а през 1971 г. – полувисшия естраден отдел на Българската държавна консерватория със специалност „пеене“. В края на 1971 г. Ани Върбанова печели конкурс, обявен от БНР, за набиране на певци за новосформираната вокална формация „Студио В“. През 1977 г. е избрана да представя България в Международния конкурс за изпълнители на фестивала „Златният Орфей“ и печели Голямата награда. През 1983 г. е удостоена с Гран при на фестивала „Гала“ в Хавана, Куба, а на следващата година получава Първа награда на „Шлагерфестивал“ в Дрезден – ГДР. Има над 50 самостоятелни песни, записани в БНР, и около 17 песни и вокализи, включени зад кадър в много български анимационни и игрални филми, като „Баща ми бояджията“, „Пет чужди дни“, „Изкуствената патица“, „Дами канят“, „Га“, „Нефт“ и много други.

4. АСЕН КОНСТАНТИНОВ ДРАГНЕВ – композитор, пианист и аранжор, носител на Първа награда за българска песен през 1995 г.

Асен Драгнев завършва естрадния факултет на Българската държавна консерватория през 1981 г. Сред основателите е на група „Спринт“, с която работи между 1983 и 1989 г. Популярни негови песни през този период са „Роботът“, „Хей, здравей“, „До телефона“. Постепенно се утвърждава сред новото поколение композитори и аранжори. Заедно с Александър Александров създава трио „Баракуда“, а през 1994 г. създава студийната формация „Кози рок“, с която издава два албума. Автор е на повече от 200 песни в областта на популярната музика, изпълнявани от известни български солисти и групи. Автор е на повече от 500 аранжимента. Носител е награди от различни фестивали и конкурси.

5. АТАНАС НЕДЯЛКОВ КОСЕВ – композитор, носител на Голямата награда за българска песен през 1979 г., Втора награда за българска песен през 1971 г. и Трета награда за българска песен през 1973, 1977 и 1999 г.

Атанас Косев завършва теоретичния факултет на Българската държавна консерватория през 1964 г. Той е основател и диригент на първия Младежки симфоничен оркестър в Русе (1952 г.). Композира забавни песни, като между първите му са „Има страна“ (изп. Стефан Воронов) и „Малкият светъл прозорец“ (изп. „Щурците“).

Атанас Косев е автор на мюзикъл, музикално-сценични творби за деца, произведения за симфоничен оркестър, камерна и хорова музика, театрална и филмова музика, както и на над 500 поп песни. Той е един от популярните български композитори на забавна музика през 60-те и 70-те години на ХХ век. Някои от известните му песни са „Добър ден, последна любов“, „Животът е красив“, „На Елвис“, „Моряци“, „Бъди до мен“, „Семеен спомен за Поморие“, „Ирина“, „Надежда“, „Каквато искаш ти бъди“, „Вечерница ти пак бъди“ и др.

Многократно получава награди на „Златният Орфей“, а през 1998 г. – Голямата награда на фестивала за цялостен принос. Негови песни участват успешно на международни конкурси и фестивали в Токио (Япония), Александрия (Египет), Касълбар (Ейре), фестивала „Нийуола“ (САЩ). В началото на 80-те години на ХХ век песента „С'est la vie“, изпълнена от Лилиан Сен Пиер, става популярна в редица страни в Западна Европа и е издадена на грамофонна плоча. Песни на Атанас Косев са издавани от грамофонни фирми в Русия, САЩ, Япония, Белгия, ГДР, Финландия и др. Носител е на отличия на ЮНЕСКО и ФИДОФ, наградата на София (1968 г.).

6. БОГДАНА ИВАНОВА КАРАДОЧЕВА-ДИМИТРОВА – певица, носител на Голямата награда през 1969 г.

Кариерата ѝ започва още на четиринайсетгодишна възраст. През 1965 г. става солистка на „Студио 5“. Същата година осъществява първия си концерт и първия си запис („Тази вечер аз съм хубава“). Талантът ѝ е признат и международният успех не закъснява: Първа награда на Международния фестивал за забавна песен в Сочи, Русия (1967). Голямото ѝ признание идва на фестивала „Златният Орфей“ през 1969 г. За първи път Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители е спечелена от българска певица, а

председателят на журито, Бруно Кокатрикс, ѝ връчва и наградата на Асоциацията на френските музикални театри. По това време тя интерпретира по забележителен начин френски шансони и руски романси, изпълнява драматични концертни песни.

В следващите години печели оваците на публиката на редица фестивали: изнася рецитали на „Златният Орфей“ (1971), „Златният елен“ в Брашов, Румъния (1972), „Братиславска лира“, Чехия (1972); участва в галаконцерта на носителите на големи награди в Анверс, Белгия (1970). През 70-те години пее с популярни изпълнители, като К. Френсиз, Адамо, Жилбер Беко, Клиф Ричард, Шарл Азнавур, Жозефин Бекер; солистка е на известни оркестри, като Биг бенда на Карел Влах (Чехословакия), на Паул Кун (Берлин), Всесъюзното радио с диригент Юрий Силантиев (Русия). Печели извънредната награда за най-добър изпълнител на фестивала в Касълбар, Ирландия, и има най-голям принос за третото място на България в международната среща „Европа 71“ (участват също Паша Христова и Борис Годжунов).

Участва и в концерта на Емил Димитров в театър „Europien“ в Париж (1972). Наградени песни в нейно изпълнение са „Земя звезда“ (музика Борис Карадимчев) – втора награда на „Златният Орфей“ (1977), „Сама с вятъра“ (музика Тончо Русев) – „Мелодия на годината“. Гастролирала е с концертни турнета във много европейски страни, като Франция, Белгия, Австрия, в скандинавските страни, както и в Куба, Канада и Алжир.

7. ВАНЯ КОСТОВА КОСТОВА – певица.

Ваня Костова завършва естрадния отдел на Българската държавна консерватория в класа на Георги Кордов. Започва професионалната си дейност във вокална група „Тоника СВ“ през 1980 г., като с отличните си гласови възможности и индивидуален маниер на изпълнение до голяма степен определя нейния облик. През 1986 г. постъпва като солистка в ансамбъл „Магистрали“ към Управлението на транспортните войски, където работи и Стефан Диомов. В края на 80-те продължава кариерата си като солистка. В репертоара ѝ са включени лирични песни, драматични балади, песни на народите и български народни песни. Сред популярните са „Рождество“, „Звезда“, „Конче мое“, „Вишна“. През 90-те години изнася десетки

благотворителни концерти из цялата страна с възродената „Фамилия Тоника“. Нейната песен „Звезди в моята нощ“ по стихове на Петя Дубарова получава Първа награда на фестивала „Бургас и морето“ – 1998 г. Мечтата ѝ е да издаде албум с песни по стихове на Петя Дубарова, които събира над 10 години. През 2004 г. печели Първата награда на фестивала „Пирин фолк“ в Банско в дует със сина си Боян, а през 2005 г. осъществява турне в Австралия и Нова Зеландия.

8. ВАСИЛ МИХАЙЛОВ НАЙДЕНОВ – певец.

Васил Найденов е носител на множество награди от фестивала „Златният Орфей“: Първа награда за българска песен през 1979 г., Втора награда за българска песен през 1980 и 1982 г. и Трета награда за българска песен през 1986 г.

Васил Найденов завършва естрадния отдел на Българска държавна консерватория, специалност „пиано“. От 1969 г. е в състава на група „Златни струни“, а в началото на 70-те за кратко време се включва в оркестъра на Бисер Киров. Солист е на групите „Диана експрес“ и „Тангра“. Звездата му изгрява през 1979 г., когато песента от филма „Адаптация“ е обявена за „Мелодия на годината“. През същата година печели и Първа награда на „Златният Орфей“ с песента „Предутрин“. След това блестящо начало всяка песен, която изпълнява, се превръща в шлагер: „Адаптация“, „Откровение“, „И утре е ден“, „А дали е така“. Васил Найденов печели много престижни награди: Втора награда на „Златният Орфей“ е присъдена на „По първи петли“ (1980) и „Любовта продължава“ (1982), а Трета награда – на „Угризение“ (1986). „Остани“ по музика на Тончо Русев печели Първа награда на радиоконкурса „Пролет“ (1983), а още три негови песни са обявени за „Мелодия на годината“ – „Адаптация“ (1979), „Телефонна любов“ (1982) и „Сбогом, казах“ (1985).

„Чудо“ – пак по музика на Тончо Русев, печели награда „Мелодия на телевизионните зрители“ на същия конкурс през 1983 г. Васил Найденов завоюва признание и на международни конкурси като изпълнител: Първа награда на „Златният Орфей“ (1979), Втора награда на „Шлагерфестивал“ (Дрезден, 1981), Втора награда на фестивала „Гала“ в Хавана (1982).

Представя се и на фестивалите в Сопот, Полша, и Кнок, Белгия. Многократно е обявяван за певец на годината в анкетата на

радиопредаването „Музикална стълбица“. Едни от най-големите му хитове през годините са: „Синева“, „Адаптация“, „Любовта продължава“, „А дали е така“, „Телефонна любов“, „Сбогом, моя любов“, „Бързаш, няма време“, „Предутрин“, „Рали“, „Сигурно“, „Чудо“, „Тишина“, „Сбогом, казах“, „Огън от любов“ (дует със Силвия Кацарова), „Моля се“ (дует със Силвия Кацарова), „Нова година“ (дует с Богдана Карадочева), „Угризение“, „Остани“, „Откровение“, „Болката отляво“, „Клоунът“, „Междучасие“, „Казано честно“, „Почти забравена любов“, „След края на света“, „По първи петли“, „Джули“, „И утре е ден“, „Не мога без теб“, „Като слънце в огледало“, „Едно море“, „Вали“, „Молба“, „В твоето легло“, „Седем пъти“, „Маса за двама“, „Самотна лодка“, „Ще търсиш дълго ти“, „Бъди благословена ти“, „Сбогуване“, „В крак с модата“, „Брак на 33“, „Едва ли всичко пак ще се повтори“, „Последна изповед“, „Моя е“ (дует с Ивайло Колев), „Забравяте“ и др.

9. ВЕСЕЛИН МАРИНОВ ТОДОРОВ – музикант, носител на Втора награда за българска песен през 1979 г.

Веселин Тодоров е известен рок музикант и продуцент. Завършва право в СУ „Св. Климент Охридски“ през 1975 г., но паралелно с това се интересува и занимава с музика от ранните си младежки години. Баскитарист, композитор, основател и идеен двигател на рок група „Фактор“. Автор на песните „Приятели“, „Високото момиче“, „Главната улица“, „Как да стане сън войната“ и много други. Печелил е награди от САЩ, Ирландия, „Златният Орфей“, Грузия, и др.

10. ВЛАДИМИР ТОДОРОВ ЗАХАРИЕВ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1979 г. и за 1992 г.

В състава на група „Сигнал“ Владимир Захариев става носител на Трета награда за българска песен на фестивала „Златния Орфей“ през 1979 г. и 1992 г. В групата е от началото на 1979 г. Има участие в редица концерти в страната и в чужбина. Самият той е автор на редица песни, станали популярни през годините. Сред най-известните песни, в които той участва, са: „Липсваш ми“, „Мина и Лора“, „Сляп ден“, „Спри се“, „Спомен мил, спомен мой“, „Зелени сигнали“, „Между ад или рай“, както и песните: „Сбогом“, „Да те жадувам“ и „Може би“ и др. С група „Сигнал“ печели Трета награда на фестивала

„Златният Орфей“ през 1979 г. и 1992 г. с песните „Не казвай не“ и „Късно предчувствие“.

11. ВЛАДИМИР ТОТЕВ ТОТЕВ – певец и композитор, носител на Голямата награда за българска песен „Златният Орфей“ за 1994 г.

Владимир Тотев, известен и като Валди Тотев, започва кариерата си като един от основателите на групата „Фактор“ (1971 – 1974 г.), с която съпровожда концертната дейност на Емил Димитров (1973). От 1976 г., работи с „Щурците“ като композитор и пианист. Написал е някои от най-известните песни на групата: „Футуролог“, „Огнен знак“, „Помниш ли“, „Среща с деня“, „Навечерие“, „Не умирай“ и др. В началото на 90-те години започва солова кариера и издава албумите „Далтонистът“ (1992), „Кръстопът“ (1995), „В часа на залеза“ (1999), „Светлината“ (2002) и „Ветровито“ (2004). Тотев отдава голямо значение на текстовете на песните си, за него пишат текстове поети като Павел Матев, Александър Петров, Жива Кюлджиева, Димитър Керелезов. Много от песните му се превръщат в шлагери: „Вдигни очи“, „Далтонистът“, „Джени“, „Здравей, понеделник“.

Обявен е за изпълнител на годината в анкетата на предаването „Музикална борса“ по програма „Хоризонт“ на БНР – 1995 г. Отличени на фестивала „Златният Орфей“ са следните негови песни: „Жена“ – Първа награда – 1990, „Петък полунощ“ – Голямата награда – 1994. Видеоклипът на „Неделно време“ получава специалната награда на фестивала „Златната антена“ – 1993, а „Бънгало Бил и дивите животни“ – Първа награда на детския радиоконкурс „Да запеем дружно“ – 1993 г.

12. ГЕНОВЕВА КИРИЛОВА НАЙДЕНОВА – певица, носител на Първа награда за българска песен през 1976 г. и Втора награда за българска песен през 1972 г.

Геновева Найденова, позната на българската публика като Ева Найденова, завършва естрадния отдел на Българската държавна консерватория. Започва музикалната си кариера през 1969 година, когато става част от естрадния оркестър към Културния дом на транспорта, с ръководител Стефан Диомов. През 1971 г. се създава вокалният квартет „Тоника“. През 1981 г. Георги Найденов (Гого), Ева, Иван Христов, Красимир

Гюлмезов и Виолета Гюлмезова създават групата „Домино“. През 1985 г. групата печели Втора награда от конкурса „Кехлибареният славей“ в Сопот, Полша, както и наградите на Полското радио и телевизия и на публиката. През 1986 г. „Домино“ печели Втора награда на фестивала „Златният Орфей“ и жъне голям успех на дрезденския „Шлагерфестивал“. През 1994 г. голямата част от вокалистите от „Тоника“, „Домино“ и „Тоника СВ“ се събират, за да направят сборната формация „Фамилия Тоника“. Групата изпълнява много от най-известните шлагери на „Тоника“, „Тоника СВ“ и „Домино“, но създава и нови песни. През 2014 г. Ева заедно с Виолета и Красимир Гюлмезови създават триото „Тоника Домини“, като издават албум с популярни песни от репертоара на „Тоника“ и нови песни.

13. ГЕНЧО ДИМИТРОВ ВЪРТОВСКИ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1974 г.

Генчо Въртовски е в състава на създадената към Студентския дом в София Формация „Стакато“, чийто инициатор е Иван Пендачански. Активното му присъствие в „Стакато“ като тромпетист е в периода 1975 – 1980 г. Групата се изявява като съпровождаща на голяма част от поп певците по това време. През 1974 г. Генчо Въртовски е в състава на групата, която заедно с Мими Иванова и Стефка Оникян печели Трета награда на фестивала „Златният Орфей“ с песента на Развигор Попов „В утринта“. Въртовски взема участие и в турнетата на групата в редица европейски страни. Участва и в издаването на отделни сингли и албуми.

14. ГЕРГАН ТОДОРОВ ГЕРГАНОВ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1974 г.

Герган Герганов е в състава на създадената към Студентския дом в София формация „Стакато“, чийто инициатор е Иван Пендачански. Активното му присъствие в „Стакато“ като барабанист е до 1980 г. Заедно с групата участва като съпровождащ музикант на голяма част от поп певците по това време. През 1974 г. Герган Герганов е в състава на групата, която заедно с Мими Иванова и Стефка Оникян печели Трета награда на фестивала „Златният Орфей“ с песента на Развигор Попов „В утринта“. Герганов взема

участие и в турнетата на групата в редица европейски страни. Участва и в издаването на отделни сингли и албуми.

15. ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ КОСТОВ – композитор, носител на Първа награда за българска песен през 1977 и 1980 г.

Георги Костов завършва Българската държавна консерватория през 1966 г. със специалност „композиция“ в класа на проф. Панчо Владигеров. През 1972 – 1973 г. специализира в Москва, СССР. Преподавателската си дейност в Българската държавна консерватория започва през 1966 г. През 1977 г. става доцент, от 1985 г. е професор по хармония и композиция. Бил е ректор на Консерваторията, както и министър на културата. Автор е на много песни, опери, балети, кантати, произведения за симфоничен оркестър, духов, струнен и камерен оркестър, мюзикъли, музика за танцови спектакли, произведения за пиано и други инструменти. Има изключителен принос за популяризирането на българската музика както у нас, така и в чужбина. Носител е на орден „Стара планина“ за изключителните му заслуги към българската култура.

16. ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ СТАНЧЕВ – певец, носител на Трета награда за българска песен през 1997 г.

Наред с Васил Найденов и Орлин Горанов, Георги Станчев е един от певците с ярка индивидуалност, които се появяват в българската популярна музика в началото на 80-те години. Възпитаник е на школата при Детския радиоохор. Като солист на група „Диана експрес“ (1979 – 1981) необикновеният му глас привлича вниманието на специалисти и публика, а песента „Душа“ (музика Митко Щерев) му носи голяма популярност („Мелодия на годината“ – 1980). Печели редица награди като певец и композитор на международни конкурси: Кнок, Белгия – 1982 г. – Трета награда, съвместно с Маргарита Хранова и Камелия Тодорова; „Шлагерфестивал“, Дрезден – 1983 г. – Специална награда за песента „Шепот“; Младежки конкурс за забавна песен – Първа награда за изпълнената от него песен „На раздяла“, музика Димитър Ковачев – 1982 г., и Втора награда и наградата на публиката за „Миг от детството“, музика и изпълнение Георги Станчев – 1983 г.

Той е определен за най-добър изпълнител на фестивалите в Ирландия и Малта през 1984 г., а песента му „Моята любов е в моята музика за теб“ е отличена със Специална награда на Фестивала „Интерпоп“ в Шиофок, Унгария – 1986 г.

17. ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ МАРКОВ – музикант, носител на Първа награда за българска песен през 1967 г.

Георги Марков е известен български рок музикант, барабанист на група „Щурците“, към която се присъединява през 1974 година по покана на Петър Гюзелев и Кирил Маричков. Там той наследява барабаниста Петър Цанков. Участва и в рок групата „Фактор“. През 1991 г. заедно с Георги Минчев, Иван Лечев, Ивайло Крайчовски и Петър Гюзелев основават рок група „Стари муцуни“. През годините се е изявявал пред публика в стотици концерти както в страната, така и извън нея. Композитор е на редица песни, както и автор на аранжimenti. Популярен сред различни почитатели на българската поп песен.

18. ГЕОРГИ ЦАНКОВ ДЕНКОВ – певец, носител на Трета награда за българска песен през 1988 г. и на Втора награда за българска песен през 1990 г.

Георги Денков завършва Медицинската академия, София – 1979 г. От 1979 г. до 1983 г. участва в дуета „Христо Деянов и Георги Денков“, за който написва и първата си песен – „Докосване“ – 1979 г. За първи път се представя като солист на Младежкия конкурс за забавна песен през 1982 г. и неговата песен „Докога“ е отличена с наградата на БНТ. На същия конкурс песните му са печелили следните награди: „Ноктюрно“ (изп. Вили Кавалджиев) – Втора награда – 1980 г., „Ела до мен“ (изп. група „Тест“) – наградата на вестник „Народна младеж“ – 1983 г., „Песничка“ (изп. Георги Денков) – Втора награда – 1984 г. и „Телефон на доверието“ (изп. Кристина Димитрова и Георги Денков) – Трета награда – 1986 г. „Мъжка песен“ е допусната до финалния кръг на конкурсите „Златният Орфей“ 1986 г. и „Мелодия на годината“ – 1981 г. Участва в група „Асоциация“ и съпровожда на китара изявите на Михаил Белчев.

19. ДАРИАНА БОГОМИЛОВА ГЕНОВА

Дариана Генова е изпълнителен директор на Фондация „Генко Генков“. Тя е съпруга на създателя и дългогодишен директор на „Златният Орфей“ Генко Генов. След неговата смърт тя поема ръководството на фестивала и продължава делото за утвърждаването му. Дариана Генова е продуцирала 210 български песни.

20. ДИАНА АНАСТАСОВА ДАФОВА - певица, носител на Втора награда за българска песен през 1995 г.

Диана Дафова завършва Музикалното училище „Любомир Пипков“ в София и Българската държавна консерватория с пиано и пеене. Започва соловата си кариера през 1985 г. Само за няколко месеца нейните песни „Happiness Is Difficult to Get“, „Love Is Never Late“, „Different Worlds“ стават хитове. Получава специална награда на конкурса „Мелодия на годината“.

В музиката на Диана Дафова се преплитат елементи от различни жанрове и тя има уникално звучене, със съвременна интерпретация на българския фолклор и ортодоксалната музика. Две от песните ѝ са избрани за CD компилацията на Организацията на обединените нации, Агенцията за бежанците ВКБООН, като приходите от продажбите на диска се даряват за подпомагане на бежанци с проблеми.

Песента ѝ „Звуци от земята“ получава признание като полита в Космоса на борда на совалката „Колумбия“. Песента ѝ „Талиесин“ печели Първа награда и още 3 награди от общо 15 на конкурса „USA Songwriting Competition 2000“.

21. ЕКАТЕРИНА АСЕНОВА МИХАЙЛОВА – певица, носител на Голямата награда за българска песен „Златен Орфей“ през 1997 г.

Екатерина (Катя) Михайлова завършва естрадния отдел на Българската държавна консерватория през 1977 г. През 1975 г., като студенти, сформират дует със Здравко Желязков. Първоначално дуетът носи името „Студио 2“, който по-късно се преименува на „Ритон“. През 1980 г. излиза първата малка плоча с техни песни. Първият им хит е „Трябва да чакаш“. През годините имат издадени 12 албума, като почти всички техни песни стават хитове и печелят БГ класациите. През 1991 г. най-големите им шлагери излизат на компактдиск.

Имат изнесени стотици концерти в страната и чужбина. Правят много свои рецитали на престижни сцени. През 1998 г. дует „Ритон“ получава специалната награда на Съюза на музикалните дейци на фестивала „Златният Орфей“ за песента „С приятели е по-добре“. През 2001 г. „Ритон“ са избрани за дует на годината в класацията на „Мело ТВ Мания“. Дует „Ритон“ са първите поп изпълнители у нас, които издават двоен DVD албум.

22. ЕТИЕН ХЕРЦЕЛ ЛЕВИ – певец, носител на Втората награда за българска песен през 1995 г.

През 1977 г. завършва Софийското музикално училище „Любомир Пипков“ със специалност „пиано“. През 1981 г. завършва Българската държавна консерватория със специалност „естрадно пеене“ и втора специалност – „пиано“. От 1983 г. е солист на вокална група „Трик“, с която изпълняват много песни, писани от композитори като Зорница Попова, Тончо Русев, Мария Ганева, Найден Андреев и др. Участвал е в многобройни програми, концерти, телевизионни снимки, радиопредавания и интервюта, шоу ревию спектакли, няколко мюзикъла за първия експериментален естрадно-сатиричен вариететен театър в Габрово. През 1992 г. печели няколко конкурса за получаване на роли в известния мюзикъл на Андрю Лойд Уебър – „Йосиф и неговата пъстра дреха“. Етиен Леви е известен музикален педагог.

23. ЖИВКО СЛАВОВ КОЛЕВ – композитор, носител на Голямата награда за българска песен през 1995 г. и на Трета награда за българска песен през 1996 г.

В периода 1994 – 1999 г. е главен консултант на фестивала „Златният Орфей“. Живко Колев е автор и на текстовете на около 1000 популярни, детски и хумористични песни. Един от създателите на трио „НЛО“ и автор на 107 от изпълняваните от тях песни. Продуцент е на над 30 албума на наши изпълнители. Режисьор е на многобройни вариететни програми и концерти.

24. ЗДРАВКО ЦОКОВ ЖЕЛЯЗКОВ – певец, носител на Голямата награда за българска песен „Златният Орфей“ през 1997 г.

Възпитаник на Естрадния отдел на Българската държавна консерватория, където се дипломира през 1977 година. По време на

следването си формират дует с Екатерина (Катя) Михайлова. Дуетът съществува от 1975 г. първоначално като „Студио 2“ , а по-късно се преименува на познатия и до днес дует „Ритон“.

Песента „Огън и дим“ печели Голямата награда „Златният Орфей“ през 1997 г. и Втора награда на Интерфест в Скопие, Македония. Същата година песента „Пиратски кораб“ получава Първа награда на фестивала „Бургас и морето“. Осъществяват многобройни турнета в Русия по покана на Алла Пугачова и Филип Киркоров с огромен успех. През 1998 г. „Ритон“ получава специалната награда от Съюза на музикалните дейци на международния фестивал „Златният Орфей“ за песента „С приятели е по-добре“. През 2001 г. дует „Ритон“ са избрани за Дует на годината в класацията на „Мело ТВ Мания“. Дует „Ритон“ са първите поп изпълнители у нас, които издават двоен DVD албум.

25. ИВАН АЛЕКСАНДРОВ ПЕНДАЧАНСКИ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1974 г.

Иван Пендачански е виртуозен акордеонист. Основна фигура в създадения към Студентския дом в София оркестър „Стакато“, станал много популярен под диригентството на Жул Леви, където свири първо на акордеон, а после на бас китара. През годините се е изявявал пред публика в стотици концерти както в страната, така и извън нея. Композитор е на редица песни, както и автор на аранжimenti. Популярен е сред различни почитатели на българската поп песен. Преподавал е на поколения музиканти.

26. ИВАН СТЕФАНОВ ТЕНЕВ – поет, журналист и художник, носител на Голямата награда за българска песен през 1986 г.

Завършва филология в Софийския университет, а след това учи и в Националната художествена академия. Първите му артистични прояви са като художник – още като студент публикува карикатури. Участва в няколко национални изложби за карикатура и приложна графика и в над 60 международни представяния. През 1976 и 1977 г. печели награди на Конкурса за сатирична графика „Настрадаин Ходжа“ в Турция. В естрадата навлиза първо като художник – създава обложките на плочите на някои от най-нашумелите тогава родни звезди, включително Лили Иванова. От 1980 г.

започва работата му като автор на текстове на поп и рок песни за някои от най-известните български изпълнители в тези жанрове и като продуцент на певците Кристина Димитрова и Орлин Горанов.

27. ИЛИЯ АНГЕЛОВ МИНКОВ – певец, носител на Голямата награда за българска песен „Златен Орфей“ през 1995 г.

В младежките си години Илия Ангелов сформира група „Траки“, с която осъществява и първия си запис в Българското радио през 1973 г. – „Тези страшни момичета“ (музика Захари Георгиев). От този период е първата му авторска песен – „Радо либе“. В края на месец януари 1981 г. група „Траки“ престава да съществува и той получава покана от Христо Петров (Ицо Петроф) да започне като бас китарист в неговата група „Стандарт“. През юни 1981 г. замества Георги Станчев в „Диана експрес“ и още с първото си изпълнение на „Молитва за дъжд“ прави силно впечатление. Следват шлагери като „Северина“, „Блус за двама“, „Наследство“, „Утре“ и др., които го утвърждават сред солистите в българската популярна музика. Първите му турнета са във Виетнам, Лаос и Камбоджа. Първата му солова песен е отново композирана от Митко Щерев – „Защото съм такъв“, а песента „Ключ от чужда стая“ му носи Голямата награда „Златният Орфей“ през 1995 (песента е обявена за „хит на годината“ от наградите „Орфей“).

28. ИЛИЯ ИВАНОВ КАРАЯНЕВ – музикант, носител на Първа награда за българска песен за 1974 г.

Свири на електрическа и акустична китара в оркестър „Синьо-белите“ на Емил Димитров, оркестър „София“ с диригент Димитър Симеонов, оркестър „6+1“ с диригент Иван Пеев, в група „Маковете“, която партнира на Лили Иванова на „Златният Орфей“ 1974 г. В периода 1976 – 1979 г. е член на група „Тангра“. Има над 300 концерта у нас и в чужбина. Участвал е и в групите „Формула“ на Маргарита Хранова и „Вариант Б“ на Богдана Карадочева и Стефан Димитров. Композитор е на редица песни, както и автор на аранжimenti. Популярен сред почитателите на българската поп песен. Преподавал е на поколения музиканти.

29. ЙОРДАН ПЕТРОВ КАРАДЖОВ – певец и композитор, носител на Трета награда за българска песен през 1979 г. и през 1992 г.

Между 1969 г. и 1971 г. е член на група „Кенари“ към Народно читалище „Светлина“, след което през 1971 г. се включва в „Златни струни“. Първият му запис е на народната песен „Дилмано, Дилберо“ (аранжимент Найдено Андреев), осъществен в БНР през 1972 г. Йордан Караджов е вокалист на група „Сигнал“ от самото ѝ създаване и е композитор на повечето ѝ песни. Сред най-известните хитове на групата са „Да те жадувам“, „Липсваш ми“, „Мина и Лора“, „Сляп ден“, „Спри се“, „Спомен мил, спомен мой“, „Зелени сигнали“, „Между ад и рай“ и култовата „Сбогом“ и „Може би“. Една от последните песни на „Сигнал“ е „Обещах ти луда нощ“. Издали са „Антология“, включваща 46 песни, които преди това са предимно записвани на грамофонни плочи. Зад гърба си Йордан Караджов има над 32 години сценичен живот, 14 албума и участия в около 5 хиляди концерта.

30. ЙОРДАНКА ИВАНОВА ХРИСТОВА – певица, носител на Първа награда за българска песен през 1966 г. и на Втора награда за българска песен през 1973 г.

Йорданка Христова завършва школата за поп певци в класа на Милчо Левиев през 1964 г. В същата година е на турне в Румъния с оркестъра на БНР, а до 1967 г. е солистка на оркестър „София“. С първото си участие във фестивала „Златният Орфей“ през 1966 г. печели Първа награда за песента „Делфините“ (музика Димитър Вълчев), а година по-късно (1967 г.) печели и Трета награда с песента „Песен моя, обич моя“ (музика Йосиф Цанков).

Концертната ѝ дейност включва над 3500 концертни участия в над 43 страни на света, между които Канада, Куба, Русия, Никарагуа, Белгия, Швейцария, Германия, Франция, скандинавските страни, Гърция, Кипър, Чехия, Унгария, Египет, Алжир, Испания, Сирия, Ливан и др. През 2002 г. организира голям концерт с песните на Емил Димитров под надслов „Само един живот не е достатъчен...“, на който известни певци и групи изпълняват някои от най-големите хитове на певеца.

Репертоарът ѝ включва многообразни лирико-драматични песни, като акцентът е върху латиноамерикански шлагери. Сред най-големите ѝ хитове са: „Делфините“, „Песен моя, обич моя“, „Изповед“, „Янтра“,

„Талисман“, „Тъмночервена роза“, „Тежък характер“, „Като испанка“, „Пред есен“, „Обичай ме“, „Сбогом любов“ (музика Александър Бръзицов) от едноименния филм, „Аз съм сила и нежност“, „Сърца червени“ (Химн на ЦСКА), „Гергьовден“, „Пей, сърце“, „Там, някъде в душата“, „Няма тъжни дни“, „Години“, „Патешка история“, „Пипи Дългото чорапче“, както и дуетните песни „Влюбени“ – с Борислав Грънчаров, „Жена“ – с Бисер Киров, и „Човек се ражда в светлина“ – с Боян Иванов. Музика за нея са писали Тончо Русев, Зорница Попова, Александър Йосифов, Найден Андреев, Морис Аладжем, Александър Бръзицов, Стефан Димитров, Петър Ступел, Вили Казасян, Борис Карадимчев, Атанас Бояджиев и много други.

31. КАМЕЛИЯ КИРИЛОВА ТОДОРОВА – певица, носител на Голямата награда през 1980 г.

Камелия Тодорова учи пеене в естрадния отдел на Българската държавна консерватория при Ирина Чмихова. Повлияна от пианистите Сашо Мирев и Марио Станчев, Камелия се насочва към джаза. През 1978 г. дебютира на Втория преглед на българските джазови оркестри в зала „Универсиада“ с квинтета на Людмил Георгиев, а година по-късно печели Втора награда на конкурса за млади джаз певци в Люблин, Полша, както и специалната награда на името на Дюк Елингтън.

Следват участия с награди на фестивали в Бомбай, Братислава и Варшава, рецитал на джаз фестивала в Малта и участие в шоупрограми на Музикалния театър „Фридрихщатпалас“ в Берлин.

В началото на 80-те години Камелия Тодорова заедно с Биг бенда на БНР с диригент Вили Казасян, записва поредица от успешни поп песни, между които „Не ме гледай така, момче“, „Прошепнати мечти“ и „Да е влюбен този свят“ (последните две често са погрешно смятани съответно за „Летят последните таксита“ и „Чакам те сутрин рано“ заради встъпителните си стихове).

Към наградите си за джазови изпълнения прибавя призове от конкурси за популярна музика – „Златният Орфей“ (1980 г., Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители) и „Шлагерфестивал“ в Дрезден (1982 г., Голямата награда). От 2006 г. преподава пеене и вокална техника в Нов български университет в София.

32. КИРИЛ КИРИЛОВ МАРИЧКОВ – певец и композитор – носител на Първа награда за българска песен през 1967 г.

Първите стъпки на Маричков на музикалното поприще са с рок формацията „Бъндараците“. Там свири на бас китара, а през 1967 г., след като „Бъндараците“ се разделят, Маричков и барабанистът Петър Цанков основават „Щурците“. Групата е създадена през 1967 г., а името ѝ е избрано след конкурс в радиопредаване. Първоначално младите музиканти свирят кавър версии или композиции на утвърдени поп композитори, но постепенно се ориентират към изграждането на собствено звучене, основано на авторски композиции, отличаващи се със стилово разнообразие – рокендрол, хард рок и прогресив рок. Кирил Маричков е фронтмен, басист, певец и основен композитор на своята група. В списъка на създадените от него песни са хитове като „Рок в минало време“, „Вкусът на времето“, „Конникът“, „Клетва“, „Вълшебен цвят“. „Щурците“ са един от съставите, наред с „ФСБ“, „Сигнал“ и „Ахат“, които могат да претендират за титлата „най-влиятелна българска рок група на 20 век“.

С преустановяването на активната творческа и концертна дейност на „Щурците“ Кирил Маричков се насочва към солови проекти и обществени ангажименти. Първият му самостоятелен опит е саундтракът на култовия филм „Вчера“, включващ песента „Клетва“. По-късно издава два солови албума („Зодия Щурец“ и „Искам да кажа“), в записите на които участват както гост музиканти, така и останалите членове на „Щурците“.

33. КОНСТАНТИН ХРИСТОВ МАРКОВ – музикант, носител на Първа награда за българска песен през 1974 г.

В края на 60-те години Константин (Косьо) Марков става част от „Бъндараците“, свирейки на бас китара, а по-късно е част от акомпаниращите състави на Емил Димитров и Лили Иванова. През 1976 г. основава група „Тангра“, с която изпълняват песни на „Дийп Пърпъл“. Първият голям хит на „Тангра“ е „Ако имаш време“ по музика на Тенко Славов. С тази песен те печелят Младежкия конкурс за забавна песен през 1978 г. На следващата година „Тангра“ отново печелят Младежкия конкурс, този път с песента „Очакване“ и вокалист Вили Кавалджиев. Групата пробива с песните си

„Нашият град“ (саундтрак към филма „Оркестър без име“) и „Богатство“. Те са записани със солист Чочо Владовски. През 1982 г. „Тангра“ издава дебютния си албум, озаглавен „Нашият град“.

34. КРИСТИНА ДИМИТРОВА ДИМИТРОВА – певица, носител на Втора и Трета награда за българска песен.

Кристина Димитрова завършва естрадния отдел на Българска държавна консерватория в класа на Стефан Анастасов през 1981 г.

Особена популярност придобива дуетът ѝ с Орлин Горанов (от 1983 г.). Представяла е песни на Младежкия конкурс за забавна песен, конкурса „Песни за морето, Бургас и неговите трудови хора“ и „Златният Орфей“. Участва на международния фестивал в Сопот, Полша, през 1986 г. (почетен диплом на кметството в Сопот и награда на музикалните журналисти) и е удостоена с награда на Първия фестивал „Мир, песни, туризъм“ в Тбилиси, Грузия, през същата година. Носителка е още на Първа награда от международния фестивал „Гастон“ – 1986 г. в Манагуа, Никарагуа, има две първи награди и награда на публиката на конкурса „Бургас и морето“, Втора награда на Международния фестивал „Златен Орфей“, както и Трета награда за дует с Георги Станчев, а дуетът ѝ с Васил Петров „Като марка и писмо“ има Втора награда на конкурса „Бургас и морето“ за текста на Иван Тенев.

Концертните ѝ изяви включват Русия, Германия, Полша, Румъния, Гърция, Великобритания и Франция, както и турнета в Куба, Никарагуа, Италия, Кипър, Сирия, Алжир, Австрия, Босна и Херцеговина, САЩ (1999, 2000), а през 2004 г. участва в национално турне с Васил Найденов и Орлин Горанов.

През 2003 г. печели Първа награда на Еврофест в Скопие с песента „Сакам“ (музика Валентин Пензов, текст Иван Тенев, аранжирмент Мага) в дует с Тодор Георгиев.

35. КРИСТИЯН АТАНАСОВ БОЯДЖИЕВ – композитор, носител на Голямата награда за българска песен през 1992 и през 1996 г. и на Втора награда за българска песен през 1995 г.

Кристиян Бояджиев завършва теоретичния факултет на Академията за музикално и танцово изкуство в гр. Пловдив през 1982 г. От 1975 г. работи в Българската телевизия и в БНР.

Печели два пъти Голямата награда на фестивала „Златният Орфей“ – през 1992 г. с песента „Близо до мен“, текст Александър Петров, в изпълнение на Вили Кавалджиев и през 1996 г. с „Не го прави отново“, текст и в изпълнение Михаил Йончев. Песни на Кристиян Бояджиев са изпълнявани от Васил Найденов („Звезди“, „Ще търсиш дълго ти“), Милена („Коледари“, „Момичето от вашите приказки“, „Стадион“), Орлин Горанов („Анди“, „Все още“), „Щурците“ („По пътя“), Лили Иванова („За да те има“), „Трик“ („В такава нощ“, „Електронното куче“), Цветан Владовски, „Спринт“ (група), Нели Рангелова, Маргарита Хранова, Венета Рангелова, Михаил Белчев („Шарена песен“, „Откровение“, „Мираж“), Богдана Карадочева („В нашето време на трезвост“), Росица Кирилова, Росица Ганева, Кристина Димитрова, Георги Христов, Васил Петров, Веселин Маринов, Богдан Томов, Тангра, Фактор, „Братя Аргирови“, Христо Деянов, Георги Денков. Дебютира с песните „Размисъл“, ст. Михаил Белчев, изп. Петър Чернев и ФСБ и „Злият магьосник“, текст М. Белчев, изп. Васил Найденов и ФСБ. Продуцира албуми на: Нели Рангелова („Добър ден ще ти кажа“), Кристина Димитрова („Мона Лиза“), Чочо Владовски – албум от 1989 година, Ирина Флорин („Краят на началото“), цикъла „Коледари“ – съвместно с Димитър Керелезов, Асен Драгнев и Иван Платов.

Продуцент и аранжор е на песента „45 години стигат! Времето е наше!“, в която изпълнява всички инструментални партии. Автор е на първата българска песен, излъчвана по американската радиопрограма „V.O.A. Europe“. През 1985 г. заедно с Юри Ступел, Георги Денков и присъединилия се по-късно Хайгашот Агасян създава вокално-инструменталната формация „Асоциация“ – изпълнителска група от композитори, с която има концертни изяви в 14 европейски страни. Кристиян Бояджиев участва в три национални концертни обиколки с Лили Иванова като пианист в нейния оркестър (1990 – 1992). През 1993 година формира творчески тандем с Михаил Йончев – „КриМи“, с който има издаден албум и 30 съвместно създадени и записани песни, сред които и спечелилата награда на „Златният Орфей“ - „Не го прави отново“.

36. КРУМ ЛЮБОМИРОВ КАЛЪЧЕВ – музикант, перкусионист, носител на Първа награда за българска песен за 1974 г.

Крум Калъчев е участвал е в многобройни концерти в страната и чужбина с Бенда на Българското национално радио с диригент Вили Казасян; Оркестър „София“ – с диригент Димитър Симеонов; Динамит Брас Бенд; Група “Маковете”, с която Лили Иванова печели “Златният Орфей” през 1974 г. През годините се е изявявал пред публика в стотици концерти както в страната, така и извън нея. Композитор е на редица песни, както и автор на аранжimenti. Популярен сред различни почитатели на българската поп песен. Преподавал е на поколения музиканти. Участвал е в много студийни записи.

37. ЛЮБИМИР АЛЕКСАНДРОВ ГЕОРГИЕВ – музикант, носител на Първа награда за българска песен през 1974 г.

Любимир Георгиев е аранжор, композитор и студиен музикант. Участва в многобройни концерти в страната и чужбина с Биг бенда на Българското национално радио с диригент Вили Казасян; оркестър „Балкантон“; група „Маковете“, с която Лили Иванова печели “Златният Орфей” през 1974 г. През годините се е изявявал пред публика в стотици концерти както в страната, така и извън нея. Композитор е на редица песни, както и автор на аранжimenti. Популярен сред почитателите на българската поп песен. Преподавал е поколения музиканти. Участвал е в много студийни записи на някои от най-популярните български песни, останали във фондовете на БНР и БНТ.

38. МАРГАРИТА НИКОЛОВА ХРАНОВА-БОЙЧЕВА – певица, носител на Голямата награда за българска песен през 1986 и с приза „Златният Орфей“ за цялостен принос през 1998 г.

Маргарита Хранова завършва Естрадният отдел на Българската държавна консерватория в класа на Ирина Чмихова. Първият официално регистриран студиен запис в Първо студио на БНР певицата прави през 1969 г. Записът е на прочутата песен „When a man loves a woman“ от репертоара на Пърси Слейдж (българският текст е на Димитър Керелезов със заглавие на българския вариант на песента „Ако ти си отиваш“, аранжимент: Николай Куюмджиев). През 1972 г. започва самостоятелната ѝ кариера, белязана от редица престижни награди на български и международни

конкурси. През 1977 г. Българската национална телевизия ѝ прави телевизионен рецитал – „С име на цвете“. През 1997 г. издава компилацията „Златни хитове“. Следват два албума, озаглавени „С любов“, но в различни години (1995 и 1998), след това в края на 1999 г. издава дуетния си албум „Марги и приятели“, включващ дуетни песни с Емил Димитров, Орлин Горанов, Борис Годжунов, Боян Иванов, Михаил Йончев, Асен Гаргов, група „Карамел“, Стефан Данаилов, Искра Радева, Етиен Леви, Деян Неделчев, Лъки, Лъчезар Тенев, Емил Коларов, Николай Калчев и Досьо Досев.

От средата на 2011 г. Маргарита Хранова е солист в състава на Представителния ансамбъл на Въоръжените сили на Република България към Националната гвардейска част. През същата година отбелязва 40-годишна певческа кариера, като записва албума „Устрем“, съдържащ предимно нови песни, но и най-големите хитове на певицата. За Маргарита Хранова са писали композиторите Найден Андреев, Зорница Попова, Петър Ступел, Асен Гаргов, Иван Пеев, Атанас Косев, Александър Йосифов, Александър Бръзицов, Мария Ганева, Борис Чакъров, Вили Казасян и др.

39. МАРГАРИТА СТОЯНОВА РАДИНСКА – певица, носител на Първа награда за българска песен през 1978 г.

През 1965 г. Маргарита Радинска е приета във втория випуск на Студията за поп певци към Радио „София“, понастоящем БНР, в класа по пеене на бъдещия си съпруг – композитора Ангел Заберски. Първата песен, която записва в БНР година по-късно, се нарича „Ноктюрно“, музика Ангел Заберски, текст Вера Шиварова. През 1966 г. дебютира на конкурса „Песни за българското Черноморие“ (от 1967 г. е преименуван на „Златният Орфей“) с песента „Черноморка“, композиция на Ангел Заберски. Първите си концертни изяви осъществява с Естрадният оркестър на Българското радио и телевизия, оркестър „Балкантон“ и оркестър „София“, на който е солистка в периода 1966 – 1970 г. Работила като певица в Ансамбъла на БНА в периода 1976 – 1979 г.

Маргарита Радинска е лауреат на много български и международни конкурси, сред които „Златният елен“ в Брашов, Румъния, Варадеро в Куба и др. През 1967 г. с оркестър „Балкантон“, ръководен от Димитър Ганев, и с други наши поп певци, гастролира с огромен успех в Куба.

40. МАРГРЕТА ИВАНОВА НИКОЛОВА – певица, носител на Голямата награда за българска песен през 1969 г. и Трета награда за българска песен през 1971 г.

Завършва Българска държавна консерватория в София през 1951 г. със специалностите „пиано“ и „пеене“. Работи в представителния ансамбъл на МВР (1948-1960 г.). През 1960 г. напуска ансамбъла и постъпва в смесения хор на Българското национално радио, а от 1963 до 1977 г. е солистка на Армейския естраден състав към Театъра на народната армия. Тя е една от певиците, които формират облика на българската популярна музика в основополагащия ѝ период. Концертната ѝ дейност продължава повече от 50 години и включва около 7500 концерта и гастроли в Русия, Полша, Иран, Финландия, Унгария, Сърбия, Чехия, Германия, Куба, Алжир, Англия и Австрия.

Участва на фестивала в Сопот, Полша – 1964 г., където печели трета награда, и е носителка на първа награда на фестивалите на дружбата в Братислава, Москва и Варшава. През 1969 г. дуетната ѝ песен с Петър Петров „Любили сме, любили“ (музика Атанас Бояджиев, текст Богомил Гудев) е обявена за „Мелодия на годината“. През същата 1969 г. песента, която изпълнява заедно с Кирил Семов, „Сън сънувах“ (музика Ат. Бояджиев, текст Б. Гудев), печели Голямата награда на Фестивала „Златният Орфей“ за българска песен. Певицата освен поп музика пее отлично стари градски песни, както и руски романси. В репертоара си има дуети с Кирил Семов, Петър Чернев, Петър Петров, Георги Кордов и Николай Любенов. Маргарет Николова е била член на журито от основаването на Фестивала „Златен кестен“ в Петрич и председател на журито на Фестивала за стари градски песни „Под липите“ в Стара Загора.

41. МАРИЙКА НИКОЛОВА ИВАНОВА – певица, носител на Първа награда за българска песен през 1965 г.

Марийка Николова, позната на публиката като Мими Николова, е откритие на композитора Петър Ступел, който през 1958 г. пише за нея песента „Замълчи, замълчи“ към филма „Любимец 13“. Преди това тя пее в хор „Бодра смяна“ и Хора на софийските девойки. До края на 50-те години Мими Николова записва в Радио „София“ още две песни на Петър Ступел – „Моряко

мой“ (1958) и „Малката креолка“ (1959), както и три песни, едната на Иван Маринов – „Закъснялото писмо“ (1960), и другите две на Йосиф Цанков – „Недей ми казва тази вечер сбогом“ (1960) и „Когато луната изплува“ (1960).

С името на Мими Николова се свързва началото на фестивала „Златният Орфей“ през 1965 г., когато в нейно изпълнение песента „Калиакра“ на композитора Ангел Заберски и поетесите Слава Семирова и Емилия Захаријева печели първа награда. На „Златният Орфей“ са отличени и изпълнените от нея песни: „Първата среща“ – трета награда през 1965 г., музика Иван Стайков, текст Захари Петров; „Спомен от лятото“ – втора награда през 1966 г., музика Иван Стайков, текст Захари Петров. Мими Николова е една от първите български певици, която изпълнява джаз.

Била е солистка на Биг бенда на БНР, Оркестър „Балкантон“ и на „Джаз фокус '65“. В репертоара си Мими Николова има над 300 песни от български и чужди композитори, записани в Българското национално радио и „Балкантон“. Записва и множество вокали и песни за български филми, сред които „Любимец 13“, „Човекът в сянка“, „Бягство в Ропотамо“, „Здрачаване“, „Вятърът на пътешествията“ „Чудесната катастрофа“ и много други.

42. МИМИ ИВАНОВА РИБИНСКА – певица, носител на Трета награда за българска песен през 1974, 1975, 1976 и 1977 г.

През 1966 г. завършва средно музикално училище в Пловдив, специалност „пеене“. През 1969 г. завършва полувисшия естраден отдел на Българска държавна кондєратори в класа на Ирина Чмихова. Още в студентските години е солистка на Оркестър „София“, ръководен от Николай Куюмджиєв, където нейни колеги са Паша Христова, Мария Нєйкова, Борис Годжунов и др. През периода 1971 – 1973 г. активно работи с Биг бенда на БНР с диригент Вили Казасян. През 1972 г. е първият ѝ съвместен ангажимент с Развигор Попов в ролята му на ръководител на оркестър „Стакато“ – събират се по повод турне в тогавашния СССР. През 1973 – 1974 г. Мими живее и работи в Полша, където се изявява с „Анджей и Елиза“ и „Но-то-цо“. През 1976 г. с Развигор Попов създават група „Старт“. Първият сингъл на певицата е издаден през 1972 г. от фирма „Мелодия“ в СССР, а първият ѝ дългосвирещ албум е издаден от българската фирма „Балкантон“ през 1975 г. Много от песните в албумите ѝ са по музика на композиторката Зорница Попова. Песни

за нея пишат и композиторите Атанас Косев, Найденов Андреев, Тончо Русев, Мария Ганева и др. През 1992 г. двамата с Развигор Попов създават музикална школа по синтезатор и солфеж.

43. МИТКО ГЕНЧЕВ ЩЕРЕВ – композитор, носител на Трета награда за българска песен за 1975 г.

Митко Щерев завършва музикалното училище в Пловдив със специалност „фагот“ и Академията за музикално и танцово изкуство в същия град. В средата на 60-те години започва професионалната си дейност в областта на професионалната музика като ръководител на оркестъра на Емил Димитров „Синьо-белите“. През 1967 г. пише първата си песен – „Нора“, изпълнена от Емил Димитров. В началото на 70-те години е ръководител на оркестър „Маковете“, който съпровожда Лили Иванова. До 1973 г. работи с Лили Иванова и Емил Димитров. През 1974 г. Митко Щерев създава група „Диана експрес“ и 10 години е свързан изпълнителски и творчески изцяло с нея, като пише почти цялата ѝ музика. Някои от най-големите хитове на „Диана експрес“ са „Северина“, „Душа“ и „Наследство“. Автор е на редица шлагери на Лили Иванова, Емил Димитров, Васил Найденов, Маргарита Хранова и др., което го прави един от най-изтъкнатите композитори на поп музика в България. Негови песни са издавани на грамофонни плочи в Русия, Чехия, Германия, Франция, Холандия и Италия. През 1986 г. става главен художествен ръководител на естрадния ансамбъл към Министерството на войските на транспорта. Митко Щерев е и популярен композитор на филмова музика. Автор е на музиката към филмите „Дубльорът“, „Осъдени души“, „По хълмовете на времето“, „Човек от народа“, „Адаптация“, „Комбина“, „La Donna E Mobile“ и др. През 1996 г. Съюзът на филмовите дейци в България го избира за филмов композитор на столетието. Съюзът на филмовите дейци в България му присъжда награда за музиката към филмите „Вик за помощ“ и „Скъпа моя, скъпи мой“ през 1986 г. Продуцира и млади изпълнители, сред които най-популярни са дует „Каризма“.

44. МИХАИЛ ЛЮБОМИРОВ ЙОНЧЕВ – певец, носител на Втора награда за българска песен през 1995 г.

Михаил Йончев завършва естрадния факултет на Българска държавна консерватория през 1974 г. в класа на Ирина Чмихова. Първата си песен записва още като студент („Детство” по музика на Петър Ступел). Работи като солист на оркестрите „Балкантион”, „Обектив”, „Сезони” и оркестъра на Никола Чалъшканов. Представял е песни на различни фестивали и конкурси, с които е печелил награди: „Безсмъртие” (музика Петър Ступел) – специалната награда за гражданска тематика на фестивала „Златният Орфей” – 1971 г., „Морето е в нас” (музика Атанас Косев) – наградата на СБК на конкурса „Песни за морето, Бургас и неговите трудови хора” – 1982 г. Участвал е в концерти в европейските страни, Алжир, Тунис, Зимбабве, Етиопия.

45. МУСТАФА АРИФОВ ЧАУШЕВ – певец.

През 1968 г. завършва първия випуск на естрадния отдел на Българската държавна консерватория в класа на Ирина Чмихова. Дебютира на голямата сцена през 1969 г. и става популярен с изпълнението на шлагери, много от които композирани от Тончо Русев. Същата година излиза първата му малка плоча с песни на турски език – „Дилайла”, „Един ден от живота”, „Не ме изоставяй” и „Не вярвам в любовта ти”. През 1970 г. осъществява две концертни турнета в Русия съвместно с Лили Иванова, а през следващите години многократно гостува там със самостоятелни шоу програми. Песента „Мое слънце” (музика Морис Аладжем, текст Димитър Ценов) става Мелодия на месец май през 1971 г., а песента „Момчето и вятъра” получава Трета награда на Пролетния радиоконкурс. Сред песните, които изпълнява, награди получават още „Зимно море” (музика Тончо Русев, текст Петър Караангов) – първа награда на първото издание на фестивала „Бургас и морето” – 1973 г., „Незнайният моряк” (музика Христо Ковачев, текст Емил Розин) – първа награда и награда на публиката на фестивала „Песни за Варна” – 1974 г., „Пролет” (музика Тончо Русев, текст Дамян Дамянов) – втора награда на Пролетния радиоконкурс – 1974 г.

През 1975 г. се представя на най-големия форум по това време в Европа – „Шлагерфестивал” – Дрезден, и издава дебютния си албум „Една мечта”. Невероятните хитове от този албум „Една мечта” (музика Тончо Русев, текст Надежда Захариева), „Пролет” (музика Тончо Русев, текст Дамян

Дамьянов), „Любов за теб“ (бълг. текст Надежда Захаријева), „Китка за теб“ (бълг. текст Георги Начев) и досега са в неговия репертоар и се приемат с огромен успех. През същата година публиката обявява песента „Оня мой неизвестен връстник“ (музика Тончо Русев, текст Петър Караангов) за Мелодия на месец октомври в едноименната класация. Бил е солист на Ленинградския диксиленд и Московския мюзикхол. Вторият си самостоятелен албум издава през 1979 г. Българската публика търси все повече албумите на певица и той издава следващите си три албума през две години: „Шехерезада“ 80, „Признание“ 82. „Погледни ме в очите“ 84.

46. НАЙДЕН СТАНЕВ ВЪЛЧЕВ – поет, носител на Първа награда за българска песен през 1970 и през 1975 г. и на Втора награда за българска песен през 1969 г.

През 1954 – 1955 г. Найден Вълчев е редактор в сп. „Български воин“ и във в. „Народна армия“, през 1956 – 1983 г. – в сп. „Септември“, през 1983 – 1988 г. – в сп. „Съвременник“; главен редактор (1988 – 1989) на сп. „Дарители“. Председател е на Съюза на преводачите в България (1989 – 1991). Първото публикувано произведение на Найден Вълчев се появява, когато е в последния клас на Плевенската мъжка гимназия. Пише и за деца под псевдоним Чикчирик: „Българска земя“ (1963), „Звъни, звънче“ (1968), „Фото Есперанто“ (1983), „Жълдче с шапка“ (2004). В пет книги „Попътни срещи“, издадени между 2007 г. и 2016 г., Найден Вълчев разказва в есеистично-биографични четива за Елисавета Багряна, Никола Фурнаджиев, Панчо Владигеров, Ангел Каралийчев, Христо Радевски, Димитър Димов, Димитър Талев, Димчо Дебелянов, Николай Лилиев, Георги Райчев, Елиас Канети, Григорий Цамблак, Орлин Василев, Ламар, Александър Пушкин, Адам Мицкевич, Михаил Юриевич Лермонтов, Константин Симонов, Александър Твардовски, Марк Шагал, Низами, Васил Биков, Сергей Есенин, Михаил Светлов, за батковците - Валери Петров, Леда Милева, Веселин Ханчев, за връстниците - Иван Радоев, Станка Пенчева, Ивайло Петров, Вили Цанков, Лиана Даскалова, Андрей Германов, Първан Стефанов, Димитър Вълчев, Петър Караангов. Превел е много стихове на славянски поети – Пушкин, Мицкевич, Лермонтов, Есенин, Александър Твардовски („Василий Търкин“),

Константин Симонов, Сергей Орлов, Владимир Соколов, Евгений Евтушенко, Йосиф Бродски и др.

Автор е на множество стихове, по които са създадени популярни песни. Сред тях е и емблематичната „Една българска роза“, изпълнена от Паша Христова, по музика на Димитър Вълчев.

47. НЕДЯЛКО АСЕНОВ ЙОРДАНОВ – поет, носител на Голямата награда за българска песен през 1993 г., на Първа награда за българска песен през 1975 г. и на Трета награда за българска песен през 1973 г.

Завършва гимназия в родния си град, а през 1962 г. – българска филология в Софийския университет. От 1963 до 1983 г. е драматург на Бургаския драматичен театър. През 1980 – 1988 г. е главен редактор на Алманах „Море“. През 1990 година става драматург в театър „Възраждане“ – София. Започва да публикува през 1954 година във вестник „Черноморски фронт“ (Бургас). Активно сътрудничи на периодичния печат. Превежда поезия от руски и турски език. Произведенията му са превеждани на руски, полски, немски и други езици. Има издадени десетки книги с поезия. Автор на множество стихотворения, по които са създадени едни от най-хубавите български песни. Изключително е ползотворна работата му с редица поети и композитори като Михаил Белчев, Хайгашот Агасян и др. Сред най-известните са текстовете на песните „Закъсняла серенада“, „Надежда“, „Посвещение“, „Ваничка“, „Не си отивай“, „Животът продължава“, „Бог да пази България“ и др.

48. НЕЛИ МАРКОВА РАНГЕЛОВА– певица, носител на Голямата награда „Златният Орфей“ през 1982 г.

През 1983 г. завършва Естрадният отдел на Българската държавна консерватория в класа на Цветана Възвъзова. По време на творческата си кариера има над 500 записани песни и печели много награди, между които Голямата награда на фестивала „Златният Орфей“ в Международния конкурс за изпълнители през 1982 г. Същата година печели и Голямата награда на фестивала „Нийуола“ в Индипендънс, щата Канзас, САЩ. През 1983 г. печели „Сребърна лира“ на Международния фестивал на популярната песен „Братиславска лира“ в Словакия. През 1984 г. печели Втора награда на

международния фестивал в Сопот, Полша, а през 1987 е класирана сред първите десет изпълнители в категория „блус“ на конкурса в Нашвил с песента „Ти и последният дъжд“. Лауреат е и на фестивалите в Шиофок, Унгария, и Филах, Австрия. Изявява се като гост-музикант с „ФСБ“, Росица Кирилова, Бисер Киров, Орлин Горанов. Участвала е в 5 телевизионни филма. Музика за нея са писали Зорница Попова, Александър Бръзицов, Ангел Заберски, Мария Ганева, Морис Аладжем, Тончо Русев, Борис Чакъров, Димитър Гетов и други.

49. ОРЛИН АЛЕКСАНДРОВ ГОРАНОВ – певец, носител на Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители през 1984 г. и Голямата награда за българска песен през 1999 г. Орлин Горанов е възпитаник на Хор „Бодра смяна“. Музикалната му дарба и великолепните гласови данни са открити от Стефан Диомов по време на военната му служба в Ансамбъла на ГУСВ, чийто солист остава до 1985 г. Завършва вокалния факултет на Българската държавна консерватория през 1990 г. в класа на Констанца Вачкова. От 1989 г. е солист на Пловдивската опера. През 80-те и 90-те години особено популярен е дуетът му с Кристина Димитрова. Още при дебюта му на „Младежкия конкурс за забавна песен“ през 1978 г. представената от него песен „Интимно“ (музика Стефан Диомов) печели Първа награда. През следващите няколко години се утвърждава сред водещите певци в българската популярна музика. За създаването на елегантния му стил допринася и сътрудничеството му с Александър Бръзицов. Едно от емблематичните му изпълнения е на песента „Светът е за двама“ по музика на Мария Нейкова, а сред международните му награди, които получава в началото на 80-те години са: Първа награда на „Шлагерфестивал“ в Дрезден, Трета награда на „Интерталант“ в Прага, Голямата награда „Златният Орфей“ и др. Има постоянни ангажменти във „Фридрихщатпалас“ в Берлин, Германия, от 1994 г. Успешно се изявява и на оперната сцена в оперите „Травиата“, „Трубадур“, „Аида“, „Риголето“ и „Отело“ от Джузепе Верди, „Бохеми“ и „Мадам Бъттерфлай“ от Джакомо Пучини и др.

50. ПАНАЙОТ ДИМИТРОВ ПАНАЙОТОВ – певец, носител на Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители през 1979 г. и Голямата награда за българска песен през 1980 г.

Започва да пее още като ученик в различни самодейни състави. В края на 70-те години има успешни изяви като изпълнител в различни международни конкурси. Става солист на Представителния ансамбъл при ГУСВ – София (1974 – 1975). През 1976 г. завършва естрадния отдел на Българската държавна консерватория при Стефан Атанасов. През 1979 г. печели Голямата награда за изпълнител на „Златният Орфей“ и награда от фестивала в Сочи „Червеният карамфил“. През следващата година отново печели „Златният Орфей“, но този път получава Голяма награда за българска песен с песента „Бащината къща“ (по музика на Ангел Заберски). През 1980 г. печели престижния конкурс „Бургас и морето“ с песента „Момчето, което говори с морето“, по текст на Недялко Йорданов. През 1981 г. „Балкантон“ издава първата му дългосвираща плоча – „Обич“, съдържаща едноименния хит. Започва да работи с група „Лира“ през 80-те години. Осъществява турнета в Русия, Куба, Унгария, Турция, Полша и други страни. След 1989 г. изпълнява дуети с Росица Кирилова, като двамата заедно печелят през 1993 г. наградата на журито и публиката от Фестивала „Интерфест“ в Битоля. През 2009 г. песента му „Магдалена“ печели първа награда на конкурса „София пее“.

51. ПЕЙО ТОДОРОВ ПЕЕВ – музикант, носител на Първа награда за българска песен през 1995 г. Първата му група е „Тонус“, а след това работи с групите „Кристали“ и „Звезди“. През март 1979 г. заедно с Илия Кънчев и Васил Стоев основават група „Импулс“, която е студийна група към БНР. През 1981 г. Пейо Пеев напуска „Импулс“ и основава група „Спринт“. Той става композитор и аранжор на групата. През 1989 г. групата участва във Фестивала „Рок за деморкация“. През 1995 г. песента „Кой си ти“ получава наградата на БНР на „Златният Орфей“, а на следващата година песента „Няма как да ти кажа“ получава първа награда на „Златният Орфей“. От 2008 г. е музикален директор на Фестивал за нова българска поп и рок музика „София“.

52. ПЕТКО ГЕОРГИЕВ ПЕТКОВ – певец, носител на Трета награда за българска песен през 1996 г. Петко Петков започва кариерата си като певец в групата „Студио В“. През 1980 г. заедно с Кирил Иванов създава групата „Трамвай № 5“, в която е солист. Това е първата вокална група, която се представя с атрактивното сценично присъствие и танцово шоу. В началото „Трамвай № 5“ представят свои версии на популярни европейски хитове, а телевизионните снимки на песните им могат да се нарекат основоположници на българския видеоклип. „Трамвай № 5“ имат успехи и извън България – концерти в ГДР, Полша, Тунис, Мароко, Алжир, СССР. Петко Петков реализира концерти, които преминават с огромен успех, съвместно с големите оперни певици Александрина Милчева, Стефка Минева и Биг Бенда на БНР.

53. ПЕТЪР АСЕНОВ ЦАНКОВ – композитор, инструменталист и певец, носител на Първа награда за българска песен през 1967 г.

Той е един от основателите на първата рок група в България през 1965 г. - „Бъндараците“. По-късно, през 1967 г., Петър Цанков и Кирил Маричков се отделят и заедно с Веселин Кисьов и Петър Гюзелев основават „Щурците“. Името на рок бандата е свързано с една от техните песни, текстът на която гласи „Ние пеем и през зимата, при все че се наричаме „Щурци““. Петър Цанков работи и като преподавател по ударни инструменти в естрадният отдел на Българската държавна консерватория и в Националната академия за театрално и филмово изкуство (в класовете на проф. Атанас Илков и проф. Филип Филипов). Като преподавател Петър Цанков издава единствената за времето си и неостаряваща методика за ударни инструменти, която и до днес е считана за най-добрия учебник. Композитор е и на филмова музика.

54. ПЕТЪР КИРИЛОВ АНАСТАСОВ – поет.

Завършва българска филология в Софийския университет. Бил е директор на издателство „Христо Г. Данов“, главен редактор на издателство „Христо Ботев“ и директор на издателство „Български писател“. Пише пиеси като „Обещай ми светло минало“, „От сняг помилвана душа“, „Голям колкото малка ябълка“, „Четириете посоки на света“, „Църква за вълци“ и „Живите от

мъртвата махала“. По негов сценарий е заснет филмът „Църква за вълци“, както и телевизионните новели „Малка промяна в звездите“, „Командировка за спомен“, „Оттатък ставаш невидим“. По негови текстове са създадени песни в изпълнение на „Братя Аргирови“, Силвия Кацарова и др. Активно е сътрудничеството му с композиторката Мария Ганева.

55. ПЕТЯ КОСТАДИНОВА БУЮКЛИЕВА-НИКИФОРОВА – певица, носител на Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители през 1986 г.

Завършва музикалното училище в Пловдив със специалност „пиано“, а след това и естрадния отдел на Българската държавна консерватория в класа на Стефан Анастасов през 1983 г. Петя привлича вниманието на музикалната общественост и едва 21-годишна осъществява първите си концертни турнета в Русия като солистка на оркестър „София“ (1980). Многобройни са и концертите ѝ с Биг бенда на БНР, с големия Симфоничен оркестър на Санкт Петербург с диригент Анатолий Батхин, както и турнетата с Московския Биг бенд и Симфоничния оркестър на Куба. Има многобройни концертни турнета като солистка на оркестър „София“ в България и в чужбина, с Биг бенда на БНР, „Динамит брас бенд“, група „Акага“. Първата ѝ записана песен е „Водопад“ – 1980 г. (музика Симо Лазаров), с група „Унисон“, но вниманието на специалистите и публиката е привлечено едва пет години по-късно с „Откритие“ (музика Александър Бръзицов). През 1986 г. печели Голямата награда в Международния конкурс за изпълнители на фестивала „Златният Орфей“. Многократно е обявявана за най-добра певица в годишните анкети на „Музикална стълбица“ на БНР (за пръв път през 1989 г.). Сред най-популярните песни в репертоара ѝ са „Жена на всички времена“ (музика Димитър Бояджиев), „Радостта като сълза“, „Понеделник сутрин“, „Понякога“, „Хоби“, „Ежедневен човек“, „Бъди звезда“, дуетната ѝ песен с Георги Христов „Пролет“ (музика Тончо Русев), а най-впечатляващо е изпълнението ѝ на „I'm changing“ – кавър версия на Дженифър Холидей, по която има заснет видеоклип. Песента „Ежедневие“ е обявена за най-добро рок изпълнение от радио „Франс ентърнационал“ – 1990. В колекцията ѝ са още Гран при и Златен медал за уникален глас от „Световния шампионат по изкуствата“ в Лос Анджелис, Сребърна раковина“ от Хавана, Гран при от „Макфест“ в

Македония, специални награди от „Братиславска лира“, „Радио Франс Ентернасионал“ – Париж, и много други. За нея пишат песни композиторите Тончо Русев, Димитър Бояджиев, Александър Бръзицов, Васил Делиев, Митко Щерев, Борис Чакъров, Явор Димитров, Александър Савелиев, Найдено Андреев, Зорница Попова и много други. Пяла е на една сцена със звезди като Кайли Миноуг, Тото Кутуньо, Джери Ли Люис и Ким Уайлд, както и на сцената на Евровизия. Има дует с вокалиста на Тото – Боби Кимбъл. Изнасяла е концерти и в САЩ, Канада, Русия, Швеция, Финландия, Италия, Германия, Австрия, Норвегия, Дания, Гърция, Полша, Испания, Чехия, Куба, Румъния, Малта, Турция и в много други държави по света.

56. РАЗВИГОР ПЕТРОВ ПОПОВ – инструменталист и композитор, носител на Трета награда за българска песен през 1974 г.

Завършва Българска държавна консерватория. Музикалната му кариера стартира в състава „Мелоди“ на Емил Димитров през 1961 г., по-късно преминава в „Стакато“, а след това и в група „Старт“, с която има осем албума. През 1979 г. започва да композира детски песни, като най-известната от тях е „Вълкът и седемте козлета“, изпята заедно с Мими Иванова. Двамата заедно през 1990 г. основават музикална детска школа в Двореца на децата в София. През 90-те години свири заедно с Георги Минчев в група „Полезни изкопаеми“. Всяка година участва като гост-музикант в „Подуене блус бенд“ на Фестивала „Цвете за Гошо“. През 1996 г. получава Голямата награда на „Златният Орфей“ за цялостен принос.

57. РУМЕН СПАСОВ ДУШИЛОВ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1979 г.

Румен Спасов е сред инициаторите за създаването на легендарната група „Сигнал“. Той е дългогодишен баскитарист в нея (1978 – 1990 г.). В състава на групата има участие в редица концерти в страната и в чужбина. Самият той е композитор на редица песни, станали популярни през годините. Сред най-известните песни, в които той участва като изпълнител, са „Липсваш ми“, „Мина и Лора“, „Сляп ден“, „Спри се“, „Спомен мил, спомен мой“, „Зелени сигнали“, „Между ад или рай“, както и изключително популярните „Сбогом“, „Да те жадувам“ и „Може би“. Продължава музикалната си кариера

и до днес. С група „Сигнал“ печели трета награда на фестивала „Златният Орфей“ през 1979 г. с песента „Не казвай не“.

58. СВЕТОМИР ДИМИТРОВ ЦОЦОРКОВ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1974 г.

Светомир Димитров е тромпетист в състава на създадената през 1963 г. към Студентския дом в София формация „Стакато“, чийто инициатор е Иван Пендачански. Активното му присъствие в нея е от сформирането на групата до 1980 г. Освен тромпетист, той е и изпълнява и вокални партии. Заедно с групата участва като съпровождащ музикант на голяма част от поп певците по това време. През 1974 г. Светомир Димитров е в състава на групата, която заедно с Мими Иванова и Стефка Оникян печели Трета награда на фестивала „Златният Орфей“ с песента на Развигор Попов „В утринта“. Димитров взема участие и в турнетата на групата в редица европейски страни.

59. СТАНИСЛАВ ЙОРДАНОВ СЛАНЕВ – певец и композитор, носител на Трета награда за българска песен през 1998 г.

Станислав Сланев, известен още и с името Стенли, е известен соло вокал на група „Тангра“ (1984 –1986), изпълнител на легендарния ѝ албум „Бъди какъвто си“. С група „Тангра“ записва хита „Оловният войник“, с който печели Младежкия конкурс за забавна песен през 1985 г., а през 1986 г. излиза емблематичният албум на групата „Тангра II“. „Тангра“ със Стенли в състава си е първата българска ню уейв група. Преди това е работил с групите „Такт“ и „Паралел 42“. Възпитаник е на Българската държавна консерватория – естраден отдел. След „Тангра“ Стенли е певец на „Спринт“, а от 1990 г. започва да работи самостоятелно. Той е интересен композитор със собствен и неподражаем стил. За втория си албум „Пътят към храма“ е удостоен с наградата певец на годината през 1992 и 1994 г. от Националната „Рок академия“, а песента „Ля-ля-ля“ е включена в албума „Европодиум' 92“ заедно с песни на Ани Ленъкс, „Ю ту“, Дзукеро. Стенли експериментира в композициите си, като съчетава рок, български фолклор и специфично звучене на автентични народни инструменти. На „Златният Орфей“ през 1998 г. получава Трета награда за песента си „Човекът от квартала“. Освен авторска музика, която изпълнява, Стенли пише и музика за редица

театрални постановки, като за музиката към спектакъла „Буря“ на Гриша Островски в Драматично-куклен театър „Константин Величков“ получава номинация за „Аскеер. Едни от най-известните му песни са „Сълзите на скитника“, „Пътят към храма“, „Как се казваш“, „Обсебен“, „Чужди тела“.

60. СТЕФАН ГЕОРГИЕВ ДИОМОВ – композитор, носител на Първа награда за българска песен през 1976 г. и Втора награда за българска песен през 1972 г.

Стефан Диомов става известен като ръководител на вокалните състави „Тоника“ и „Тоника СВ“. Работи като вокален педагог и художествен ръководител към Ансамбъла на ГУСВ в София. Занимава се с музика от 1961 г. Създава вокален квартет „Тоника“ през 1972 г. към Културния дом на транспортните работници в Бургас. Първата му песен „Балада“ получава Първа награда от Младежкия конкурс за забавна песен през 1974 г. Първа награда от същия конкурс печели и „Интимно“ – 1978 г., а втора – „Къде си“ през 1979 г. През 1982 г. „Приятели“ е обявена за „Мелодия на годината“ в конкурса на Българската телевизия. Песните „Сбогуване“ и „Разказвай ми“ са отличени с Първа награда на конкурса „Песни за морето, Бургас и неговите трудови хора“ през 1975 г. и 1979 г. От 1986 г. до 1991 г. е главен художествен ръководител на група „Магистрали“ към Транспортни войски. През 1992 г. се връща в родния Бургас, където основава група „Горещ пясък“ към община Бургас. Две години по-късно събира членовете на ръководените от него вокални групи във „Фамилия Тоника“. Новата формация има изключителен успех, а песента му „Здравей, как си приятелю“ печели годишната класация на „Музикална борса“ по Програма „Хоризонт“ на БНР през 1995 г. През 1996 г. възражда конкурса „Бургас и морето“ и е директор на следващите издания. Основава група „Петте сезона“. Сред популярните му песни са „Мария“, „Ако помниш“, „Разказвай ми“, „Дъждовно реге“, събрани в троен диск с хитовете му.

61. СТЕФАН МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ – композитор, носител на Първа награда за българска песен през 1976 и през 1984 г. и на Втора награда за българска песен през 1980 г.

Първата му композиция „Пея, защото искам, ако не искате – не слушайте“ е създадена по стихове на поетесата Блага Димитрова. Основател и музикален ръководител е на Театър „4+4“. От 1972 г. пее във вокална група „Студио В“. От същата година датира и първият запис на негова песен – „Тайни“ (изп. Емилия Маркова). След 1976 г. се утвърждава сред водещите композитори в българската забавна музика с мелодични, актуални песни, които имат национален облик. Активно работи и като аранжор на БНР и различни групи. Популярни са и дуетите му с Богдана Карадочева („Остаряваме бавно“, „Следобедна песничка“, „Безнадежден случай“). За текстовете на своите песни си сътрудничи с Михаил Белчев, Миряна Башева, Маргарита Петкова. Между наградените му песни са: „Лудо ле“ (текст Захари Петров, изп. „Тоника“) – I награда – 1976 г., „Нека да е лято“ (текст Миряна Башева, изп. „Тоника“) – II награда – 1977 г.; „По първи петли“ – (текст Михаил Белчев, изп. Васил Найденов) – II награда – 1980 г.; „Моя любов“ (текст Михаил Белчев, изп. „Домино“) – I награда – 1985 г. – всички на Фестивала „Златният Орфей“. На радиоконкурса „Пролет“ първа награда печели „Пролетна умора“ (текст Миряна Башева, изп. братя Аргирови). Димитров е композитор на много поп песни, някои от които са се превърнали в шлагери.

62. СТЕФКА ИВАНОВА БЕРОВА – певица.

Стефка Берова завършва НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“. В продължение на пет години работи в драматичните театри във Велико Търново, Варна и в Народния театър „Иван Вазов“. Участва в телевизионния сериен филм „На всеки километър“, както и в няколко филма, между които „Вилна зона“ и „Време разделно“. Завършва Школата за естрадни певци към БНР, както и естрадния отдел на Българската държавна консерватория в класа на Ирина Чмихова (1964). Кариерата си като певица започва в средата на 60-те години. Сред първите песни, които изпълнява, са „Фонари“, „Мелничката за кафе“ и „Една целувка“. По-късно става солистка на „Студио 5“ и оркестър „Балкантон“, оркестрите „Метроном“ – 1972 г., и „София“. Голямата си популярност добива след 1972 г., когато заедно с Йордан Марчинков създават един от обичаните дуети в българската поп музика през 70-те. Най-известната тяхна песен е „Семеен спомен за Поморие“, която печели през 1975 г. Втора награда на конкурса „Песни за морето, Бургас и неговите трудови хора“. Още

с първите си песни – „Летим по пътищата бели“ (музика Георги Тимев) и „Има една светлинка“ (музика Любен Цветков) дуетът става популярен. Други две песни получават награди от конкурса в Бургас – през 1977 г.: „Морето на моето детство“ (музика Константин Ташев) – Първа награда, и „Моряци“ (музика Атанас Косев) – Втора награда. На радиоконкурса „Пролет“ са наградени: „Слънце в песента“ (музика Мишо Ваклинов) – Трета награда – 1977 г., „Цъфтят бадеми“ – 1979 г. и „Деца на слънцето“ – 1980 г. (и двете по музика на Тончо Русев) – Първа награда. През 1980 г. се представят на конкурса „Песни за морето“ в Роцок, ГДР, и печелят Втора награда. Дуетът развива активна концертна дейност, съпроводен от оркестър „Сезони“. Концертните изяви в чужбина, осъществени под името „Дан и Кора“, включват Русия, ГДР (издадена малка грамофонна плоча), Чехия, Кипър, Италия, Португалия, Близкия изток, Мароко, Алжир и др. Дуетът има издадени 13 малки и 7 дългосвирещи плочи. През 2011 г. певицата записва и издава последния си албум „Съдба“. Почти всички песни в него са записани с музикантите от група „Сигнал“. Песните са по текст на Надежда Захаријева, а 4 от тях по музика на Мария Нейкова.

63. СТЕФКА МЕЛКОН ОНИКЯН – певица, носител на Трета награда за българска песен през 1974 г.

Завършва пловдивското музикално училище през 1971 г. Същата година е поканена от Николай Куюмджиев в София в току-що създаденото трио „Обектив 71“, заедно с Маргарита Хранова и Маргарита Градева. През 1973 г. прави първия си студиен запис в БНР – песента „Земен вик“ от Христо Ковачев. Приета е и в естрадния отдел на Българската държавна консерватория. Същата година спечелва и конкурса за солистка на Представителния ансамбъл на БНА. Висшето си музикално образование завършва в Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство в гр. Пловдив, в класа по пеене на проф. Калина Жекова. През 1974 г. Стефка Оникян печели Първа награда от Международния конкурс за поп изпълнители в Колобжег – Полша, в конкуренция с такива певици като Здислава Сошницка и Ева Снежанка. Същата година печели и Втора награда на международния фестивал „Златният Орфей“. В периода 1975 – 1978 г. Стефка Оникян осъществява редица турнета в България, СССР и Куба, участва в спектакли –

„Чилийска фиеста“, „Хора с криле“ и „Команчи на Лионската гара“, в прегледа „Нова българска музика“, в телевизионни предавания и звукозаписни проекти. Активно сътрудничи с Биг бенда на БНР и оркестър „София“. Работи с почти всички композитори и аранжори на българската поп музика. От средата на 80-те години Стефка Оникян се утвърждава и като една от водещите джазови певици в България. Участва активно в национални и международни джаз срещи и фестивали – „София джаз фест“ 1984, 1985, 1986, 1988 и 1989 г., „Джаз форум“ в Русе, „Диксиленд парад“ в Габрово, „Диксиленд международен фестивал“ в Дрезден, „Международен джазфер“ в Загреб, „Международен джаз фест“ в Ниш, „Джаз клуб“ в Прищина и др. Работи с музиканти като Милчо Левиев – за албума му „Царска стъпка“, и в европейската премиера на джаз кантатата „Зелената къща“, състояла се в зала България през 1997 г., със Симеон Щерев – „Самбоса I“ и „Самбоса II“, с Людмил Георгиев – концертите, посветени на 100 години от рождението на Джордж Гершуин и Дюк Елингтън, с Вили Казасян, Петър Петров, Анатолий Вапиров, Антони Дончев, Христо Йоцов, Любомир Денев, Георги Борисов и други.

64. ХАЙГАШОД АЗАД АГАСЯН – композитор, носител на Голямата награда за българска песен през 1993 г. и на Първа награда за българска песен през 1994 г.

През 1978 г. завършва специалност „цигулка“, а през 1980 г. майсторски клас „камерна музика“ в Българската държавна консерватория в София. Специализирал „камерна музика“ във Франция и Унгария (1977 – 1980 г.). От 1979 г. до 1991 г. е оркестрант в „Народен театър за младежта“, а от 1991 г. е оркестрант и композитор в Театър „Възраждане“ в София. Свири в различни симфонични и камерни оркестри. През 1981 г. започва сътрудничеството му с поета и драматург Недялко Йорданов. Участва като автор на музиката и актьор в много от постановките му, пише песни по негови стихове, акомпанира му на концерти в България и зад граница. Създава някои от най-популярните песни на българската поп музика. Хайгашод Агасян е автор на театрална и филмова музика, на забавни песни за възрастни и деца, много от които добили широка популярност. През 1993 г. печели Голямата награда на „Златният Орфей“, а на следващата година – Първа награда от същия

фестивал. Носител е и на наградата на Фондация „Димитър Вълчев“ за театрална музика. Носител на награди от „Сладкопойна чучулига“, „Бургас и морето“, Младежки конкурс за забавна песен, Конкурс за детски песни на БНТ, Пролетен радиоконкурс и др.

65. ХРИСТО ВАСИЛЕВ ЛАМБРЕВ – музикант, носител на Трета награда за българска песен през 1979 г. и през 1992 г.

Христо Ламбрев завършва музикалното училище в Пловдив. Продължава своето образование и завършва Българската държавна консерватория със специалност „пиано“. Още като студент се увлича по джаза. Свири като пианист в групата „Златни струни“. В периода от 1972 до 2002 г. е в състава на легендарната група „Сигнал“, която основава заедно с Йордан Караджов. Песента „Не казвай не“ на Христо Ламбрев получава Трета награда на фестивала „Златният Орфей“ през 1979 г. С групата през 1992 г. печели отново Трета награда на фестивала с песента „Късно предчувствие“. Има участия в много концерти в страната и в чужбина. Самият той е композитор на редица песни, станали популярни през годините. Сред най-известните песни, в които той участва като музикант и изпълнител, са „Липсваш ми“, „Мина и Лора“, „Сляп ден“, „Спри се“, „Спомен мил, спомен мой“, „Зелени сигнали“, „Между ад или рай“, както и популярните „Сбогом“, „Да те жадувам“ и „Може би“. „Сигнал“ издават и първия двоен рок албум в България.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)